

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัย เรื่อง "ความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับค่านิยมที่มีอยู่ในหนังสือเรียนภาษาไทย วิชาบังคับ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น" ผู้วิจัย ได้ดำเนินการเป็นลำดับขั้นดังนี้

พื้นฐานของการวิจัย

1. ศึกษาหลักสูตร คู่มือการสอน หนังสือเรียนภาษาไทยวิชาบังคับในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งหนังสือเรียนและหนังสืออ่านนอกเวลา รวมทั้งเอกสาร วารสาร และงานวิจัยทั่ว ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย

2. สำรวจพัฒนาการสอนวิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 5 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 6 คน เกี่ยวกับเรื่องค่านิยมที่มีอยู่ในหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ และหนังสืออ่านนอกเวลาเล่มที่มีค่านิยมเก่น ๆ ที่ครูภักดีนักเรียนส่วนใหญ่ชอบอ่าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถาม

3. ศึกษาหนังสือเรียนภาษาไทยวิชาบังคับ และหนังสืออ่านนอกเวลาอย่างละเอียด แล้วกำหนดขอบเขตของการวิจัย โดยกำหนดคัดนี้คือ

3.1 กำหนดเรื่องที่ศึกษา โดยกำหนดค่าต้องการศึกษาเฉพาะเรื่องค่านิยมเท่านั้น

3.2 กำหนดหนังสือที่ศึกษา โดยกำหนดกว่า ต้องการศึกษาเฉพาะหนังสือเรียนภาษาไทยวิชาบังคับ ซึ่งแยกออกให้เป็น 2 ประเภท คือ

3.2.1 หนังสือเรียน กำหนดขอบเขตว่า จะศึกษาเฉพาะหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เล่ม 1, เล่ม 2 และ เล่ม 3 เท่านั้น

3.2.2 หนังสืออ่านนอกเวลา ໄດ້ກຳທັນໂຄຍເລືອກສຸ່ມຕົວແຫນ່ນໜັງສືອ 2 ເລີ່ມ ຈາກຈໍາແນວໜັງສືອທັນໝາດ ໂຄຍເລືອກເລີ່ມທີ່ມີຄໍານິຍາມເກີນ ຈ ທີ່ຄຽງແລະນັກເຮືອນສ່ວນ ນາກນິຍາມອ່ານ ທັນນີ້ໂຄຍອາສີຂໍ້ອຸນຸດຈາກການລັມການຟິນຂຶ້ວ 2 ຜົ່ງໄດ້ແກ່ໜັງສືອຄ່ອນໄປນີ້

3.2.2.1 ໜັງສືອອ່ານກວິນພົນທະຄຣກໍາລອນ ເຮືອງ ພຣະວ່າງ ພຣະຣາຊນິພັນໝີໃນພຣະບາທສມເກົດຈິພຣະນົມກຸງເກລ້າເຈົ້າບູ້ຫ້ວ ເປັນກົວແຫນ່ນຂອງ ໜັງສືອອ່ານອົກເວລາປະເທດຮ້ອຍກຮອງ

3.2.2.2 ໜັງສືອເຮືອງເສີຍງົກອງຈາກໂຮງເຮືອນເຊີງເຫຼາ ຂອງກະທຽວກິ່ງກາຍເຊີກາຮ ເປັນກົວແຫນ່ນຂອງ ໜັງສືອອ່ານອົກເວລາປະເທດຮ້ອຍແກ້ວ

4. ວິເຄຣະໜ້າທ່ານເຮືອງທ່າງ ຈ ໃນໜັງສືອເຮືອນການພາໄທ ຖຸກທັນສົມພັນໝີ ເລີ່ມ 1, ເລີ່ມ 2 ແລະ ເລີ່ມ 3 ທີ່ລະເຮືອງ ຮົວທັນໜັງສືອອ່ານອົກເວລາທີ່ສຸ່ມນາວ່າມີຄໍານິຍາມ ໄກສອກແທຣກອູ້ນ້າງ ເພື່ອນໍາໄປເປັນຂໍ້ອຸນຸດໃນການສ້າງແນບສອນດາມ ບ່ອນເຮືອງໃກ້ທີ່ຜູ້ວິຊຍ ວິເຄຣະໜ້າແລ້ວເຫັນວ່າມີຄໍານິຍາມສອກແທຣກອູ້ ກົນນຳທ່ານເຮືອງນັ້ນມາສ້າງແນບສອນດາມ ສ່ວນ ບ່ອນເຮືອງໃກ້ທີ່ວິເຄຣະໜ້າ ແລ້ວ ເຫັນວ່າມີຄໍານິຍາມສອກແທຣກອູ້ ກົມໄກ້ນຳທ່ານເຮືອງນັ້ນມາ ສ້າງແນບສອນດາມ ບ່ອນທີ່ມີຄໍານິຍາມສອກແທຣກອູ້ ຈາກໜັງສືອແກ່ລະເລີ່ມ ມີຄົງນີ້

4.1 ໜັງສືອເຮືອນການພາໄທ ຖຸກທັນສົມພັນໝີ ເລີ່ມ 1 ປັດຈຸບັນນີ້ມີທ່ານ ທັນໝາດ 18 ເຮືອງ ຜູ້ວິຊຍວິເຄຣະໜ້າ ແລ້ວ ໄກບທ່ານທີ່ມີຄໍານິຍາມສອກແທຣກອູ້ຈໍານວນ 14 ເຮືອງ ໄດ້ແກ່ນທ່ານເຮືອງກົດໄປນີ້

4.1.1 ເຮືອງກວາມສຸກໃນວັດເບຍຸຈນນົມກີກຣ

4.1.2 ເຮືອງນິດ ຈ ນ້ອຍ ຈ

4.1.3 ເຮືອງພຣະວ່າງສວຣຣຄໂລກ

4.1.4 ເຮືອງພຣະຍາໃຊບນູຽມ

4.1.5 ເຮືອງນິຮາສັກທີບ

4.1.6 ໄກພາໄທ ເຮືອງ ກໍາຂ້າວສາງກວກທີບ

4.1.7 ໄກພາໄທ ເຮືອງ ໜີເສືອປະຈະເຊ

4.1. 8 ไขภาษา เรื่อง เน็นกงจกรเป็นดอกบัว

4.1. 9 เรื่องรามเกียรติ

4.1.10 เรื่องบุญชนะลินทิพ

4.1.11 เรื่องแม่ศรีเรือน

4.1.12 เรื่องเศรษฐกษาสตร์ในห้องเดา

4.1.13 นิทานสุภาษิต เรื่องโนยร้อย

4.1.14 นิทานสุภาษิต เรื่องหมูไปตามลมปาก

4.2 หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะลัมพันธ์ เล่ม 2 หนังสือเล่มนี้มีบทอ่าน ทั้งหมด 16 เรื่อง ผู้วิจัยวิเคราะห์แล้ว โฉนดที่มีค่าในยมสอคแหกอยู่ 11 เรื่อง ได้แก่ บทอ่านเรื่องต่อไปนี้

4.2. 1 เรื่องพอแม่รังแกนัน

4.2. 2 นิทานสุภาษิต ปนทั่งให้เป็นเข็ม พายเรือหวานน้ำ กลิ้งครก
ขึ้นเชา

4.2. 3 เรื่องความที่ไม่รู้จักลืมสูญ

4.2. 4 เรื่องพระอภัยณี ตอนพระอภัยณีพบรรศรีสุวรรณกับลินสมุทร

4.2. 5 เรื่องพระยาพิชัยคำหัก

4.2. 6 เรื่องราชារชีราช ตอนพลายประกายมาศ

4.2. 7 บทละครรำ เรื่องพระร่วง

4.2. 8 คำอวยพรเนื่องในวันขึ้นปีใหม่ เรื่องความสามัคคี

4.2. 9 นิทานชาดก เรื่อง มหาภณิจวนร

4.2.10 บทรอยกรอง เรื่อง วัฒนธรรม

4.2.11 บทรอยกรองเรื่อง ทะเลข้า

4.3 หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะลัมพันธ์ เล่ม 3 หนังสือเล่มนี้มีบทอ่าน ทั้งหมด 18 เรื่อง ผู้วิจัยวิเคราะห์แล้ว โฉนดที่มีค่าในยมสอคแหกอยู่ 12 เรื่อง ได้แก่ บทอ่านเรื่องต่อไปนี้

- 4.3. 1 เรื่องสมเด็จเจ้าแตงโม
- 4.3. 2 เรื่องโภกานุศาสนี
- 4.3. 3 เรื่องชุมชนช้างชุมชนแคน ตอนพลายแก้วแห่งงานกัมนาangพิม
- 4.3. 4 ธรรมจริยา เรื่อง ความสักย์ สุจริต
- 4.3. 5 ธรรมจริยา เรื่อง ความเพียร
- 4.3. 6 ธรรมจริยา เรื่องความมัชย์สัน
- 4.3. 7 เรื่อง โคลงโภกนิทิ
- 4.3. 8 บทธรรมบรรยาย เรื่อง คนศีลพระ
- 4.3. 9 บทธรรมบรรยาย เรื่องห้ามไก้คี ห้ามไก่ชัว
- 4.3.10 เรื่องสัน เรื่อง แข่งหนังตะลุง
- 4.3.11 บทละครวิทยุ เรื่อง หางว่าว
- 4.3.12 บทร้อยกรอง เรื่อง แสงทองหลังสายฝน



ในการนับจำนวนห้องน้ำนี้ บัญชียังนับตามจำนวนเนื้อหาที่แบ่งเป็นเรื่อง ๆ หรือ เป็นตอน ๆ มิได้นับจำนวนเรื่องตามสารบัญ เช่นห้องน้ำไขภาษา เรื่อง ทำข้าวสารกรอกหม้อ หนึ่งเลือปะจระเข้ และ เห็นกงจักร เป็นคอกบัว ในสารบัญของหนังสือเรียนภาษาไทย ชุด หักษ์สัมพันธ์ เล่ม 1 จะนับรวมเป็น 1 เรื่อง แต่บัญชียังนับตามจำนวนเนื้อหาที่แบ่งเป็นตอน ๆ จึงนับเป็น 3 เรื่อง ทั้งนี้ เพราะเวลาที่วิเคราะห์เนื้อหาแต่ละตอน จะเป็นห้องแยกเนื้อหา ของบทห้องคั่งกล่าว ออกจากกัน จะนับรวมเป็นเรื่องเดียวกันมิได้

4.4 หนังสืออ่านกวีนิพนธ์ บทละครคำกลอนเรื่องพระร่วง พระราชนิพนธ์ใน พระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ เจ้าอยู่หัว และ หนังสือเรื่องเสียงก้องจากโรงเรียนเชิงเขา ของ กระหารวงศึกษาชิการ หนังสือหัง 2 เล่มนี้ วิเคราะห์หาค่านิยมที่สอดแทรกอยู่ โดย วิเคราะห์หังเล่ม มิได้คิดมาเฉพาะตอนใดตอนหนึ่ง

5. จากการวิเคราะห์ห้องน้ำและหนังสือ คั่งกล่าวในข้อ 4 ปรากฏว่ามีค่านิยม ในคุณธรรม และค่านิยมในเรื่องทั่ว ๆ สอดแทรกอยู่หลายประการด้วยกัน หังค่านิยมในทาง คีและค่านิยมในทางไม่คี บัญชียังได้คัดเลือกเฉพาะค่านิยมในคุณธรรมและค่านิยมในทางคี อัน

เป็นค่านิยมที่ควรจะปลูกฝังให้แก่เยาวชน มาเป็นชื่อมูลในการสร้างแบบสอนถาม ค่านิยมในคุณธรรมและค่านิยมอื่น ๆ ในบทอ่านเรื่องต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยรวบรวมไว้มีดังนี้

5. 1 ความสักย์ สุจริต
5. 2 ความสามัคคี
5. 3 ความกตัญญู รัก慕
5. 4 ความรักชาติ
5. 5 ความกล้าหาญ
5. 6 ความเสียสละ
5. 7 ความอุทสานะ ขยันหมั่นเพียร
5. 8 ความมีสติปัญญา รู้จักไตรตรองหาเหตุผล
5. 9 การศึกษาหาความรู้
- 5.10 การครองทัวของสตรี
- 5.11 ความมีสติปัญญา รู้เท่าทันความทุกข์โศก
- 5.12 การเลือกคู่ครอง
- 5.13 การเป็นแม่บ้านแม่เรือนของสตรี
- 5.14 ความซื่อสัตย์ และให้เกียรติสามี
- 5.15 ความจงรักภักดีต่อสถานบันพระมหาเจษทิริย์
- 5.16 ความอารี เอื้อเพื่อ เอื้อแย้ม
- 5.17 การรักษาทรัพย์สมบติของส่วนรวม
- 5.18 ความนิยมไทย
- 5.19 ความรักเกียรติ
- 5.20 ความอุตหน อุตกลัน
- 5.21 ความรู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบ
- 5.22 ความมีวินัยในตนเอง
- 5.23 การฟังคนเอง

- 5.24 การประยัดค์ มัชย์สต์
- 5.25 ความเมตตา
- 5.26 ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
- 5.27 การอบรม สั่งสอน เลี้ยงคุณ
- 5.28 การคบเพื่อน
- 5.29 คุณธรรมของผู้เป็นหัวหน้า
- 5.30 การรู้จักเตรียมการสำหรับอนาคต
- 5.31 การเลือกคบคน
- 5.32 ความอ่อนน้อมถ่อมตน
- 5.33 การบูชาพระพุทธชรูป
- 5.34 การตอนรับแขก
- 5.35 การนิเทศเรียนของชายไทย

เครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามชั้น 2 ชุด มีส่วนจะเหมือนกัน แต่ต่างกันเฉพาะตอนที่ 1 ซึ่งเป็นสถานภาพของผู้ทดสอบแบบสอบถาม สำหรับใช้ศึกษาความคิดเห็นของครูและนักเรียน ลักษณะของแบบสอบถาม แบ่งเป็น 4 ตอน มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 แบบปฐนัยให้เลือกตอบและเติมคำ เป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ทดสอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 2.1 แบบมาตราส่วนประมาณค่า ส่วนนี้แยกเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 2.1.1 สอบถามเกี่ยวกับค่านิยมที่มีอยู่ในหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1

ตอนที่ 2.1.2 สอบถามเกี่ยวกับค่านิยมที่มีอยู่ในหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 2

ตอนที่ 2.1.3 สอบ datum เกี่ยวกับค่านิยมที่มีอยู่ในหนังสือเรียนภาษาไทย
ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3

ตอนที่ 2.1.4 สอบ datum เกี่ยวกับค่านิยมที่มีอยู่ในหนังสืออ่านนอกเวลา
น傍คละครรคำกลอน เรื่องพระร่วง พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลฯ

ตอนที่ 2.1.5 สอบ datum เกี่ยวกับค่านิยมที่มีอยู่ในหนังสืออ่านนอกเวลา
เรื่อง เสียงก้องจากโรงเรียนเชิงเข้า ของพระทรงศึกษาธิการ

ตอนที่ 2.2 แบบปรนัยให้เลือกตอบและเติมคำ สอบ datum เกี่ยวกับสภาพ
และปัญหาในการเรียนการสอนค่านิยม

ตอนที่ 3 แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 3.1 แบบมาตราส่วนประมาณค่า ส่วนนี้สอบ datum ความคิดเห็นของ
บุตรอบแบบสอดานามที่มีต่อการปฏิบัติความค่านิยมของคนทั่ว ๆ ไป

ตอนที่ 3.2 แบบปรนัยให้เลือกตอบและเติมคำ สอบ datum ความคิดเห็น
เกี่ยวกับค่านิยม และการปฏิบัติความค่านิยม

ตอนที่ 4 แบบปลายเปิด สอบ datum ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนการ
สอนค่านิยม ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในปัจจุบัน และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการ
สอนค่านิยม ทดลองวิธีการปฐูกังผังค่านิยมที่พึงประสงค์

บุรีรัจย์โภค์นำแบบสอดานามที่สร้างขึ้นไปให้บุตรหงคุพุฒิ จำนวน 5 ท่าน ตรวจและ
พิจารณาความถูกต้อง ทดลองในข้อเสนอแนะ แล้วนำมามีรับฟังแก้ไข และทดลองแบบ
สอดานาม (try out) กับครุษฎีสอนวิชาภาษาไทย ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน
6 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, ปีที่ 2 และปีที่ 3 ชั้นละ 20 คน ของโรงเรียน
วัดนายโรง แล้วนำแบบสอดานามมาปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เนื่องจากแบบสอดานามหั้ง 2 ชุดนี้ ใช้กับตัวอย่างประชากร ซึ่งเป็นครูที่สอนวิชา
ภาษาไทย ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, ปีที่ 2 และปีที่ 3 กับนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ปีที่ 2 และปีที่ 3 เมื่อแจกแบบสอบถามให้แก่ครัวอย่างประชากรแต่ละกลุ่ม บุรุษจึงแยกแบบสอบถามส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับครัวอย่างประชากรกลุ่มนั้น ๆ ออก เพื่อประหยัดเวลาและอำนวยความสะดวกในการแยกแบบสอบถามรายละเอียดการแยกแบบสอบถามมีดังนี้

1. แบบสอบถามสำหรับครุฑ์สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้แยกตอนที่ 2.1.2 และตอนที่ 2.1.3 ออก เพราะแบบสอบถามหั้ง 2 ตอนนี้สอบถามเกี่ยวกับค่านิยมที่มีอยู่ในหนังสือเรียนวิชาภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 2 และเล่ม 3

2. แบบสอบถามสำหรับครุฑ์สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้แยกตอนที่ 2.1.1 และตอนที่ 2.1.3 ออก เพราะแบบสอบถามหั้ง 2 ตอนนี้สอบถามเกี่ยวกับค่านิยมที่มีอยู่ในหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 และเล่ม 3

3. แบบสอบถามสำหรับครุฑ์สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้แยกตอนที่ 2.1.1 และตอนที่ 2.1.2 ออก เพราะแบบสอบถามหั้ง 2 ตอนนี้สอบถามเกี่ยวกับค่านิยมที่มีอยู่ในหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 และเล่ม 2

ส่วนอื่น ๆ ของแบบสอบถามที่นอกเหนือจากตอนคังกล่าวมาแล้วนี้ จะเนื้องอกกันทุกประการ

สำหรับเหตุผลที่บุรุษจึงแยกแบบสอบถามออกเป็นตอน ๆ คังกล่าวมาแล้ว แล้วใช้กับครัวอย่างประชากรเฉพาะกลุ่มนั้น ทั้งนี้เพราะบุรุษจึงเห็นว่า ครุฑ์สอนในแต่ละชั้นอาจไม่ได้ศึกษานั้นสือเรียนเล่มอื่น ๆ นอกเหนือจากเล่มที่ตนสอนอย่างจะ เอื้อประโยชน์ที่จะตอบแบบสอบถามได้ ส่วนนักเรียนนั้น นักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ยังไม่ได้ศึกษานั้นสือเรียนวิชาภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 2 และเล่ม 3 นักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 3 ก็อาจลืมเนื้อหาในหนังสือเรียนวิชาภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 1 และเล่ม 2 ไปบ้างแล้ว นอกจากนี้ นักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก็ยังไม่ได้ศึกษานั้นสือเรียนวิชาภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 3 ด้วย

หัวอย่างประชากร

การสุ่มตัวอย่างประชากร มีวิธีการและรายละเอียดดังนี้

ผู้วิจัยได้แบ่งรายชื่อโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มโรงเรียนรัฐบาล และกลุ่มโรงเรียนเอกชน และสุ่มตัวอย่างทวยวิชีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) คือจับฉลากชื่อโรงเรียนรัฐบาลมา 8 โรงเรียน และโรงเรียนเอกชนอีก 7 โรงเรียน รวมเป็น 15 โรงเรียน ในจำนวนนี้เป็นโรงเรียน สหศึกษาเดียว 7 โรงเรียน โรงเรียนเฉพาะนักเรียนชาย 4 โรงเรียน และโรงเรียน เฉพาะนักเรียนหญิง 4 โรงเรียน รายชื่อโรงเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร มีดังนี้คือ

1. โรงเรียนรัฐบาล ไคแก'

- 1.1 โรงเรียนปทุมคงคา
- 1.2 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย
- 1.3 โรงเรียนศึกษาจารพิพัฒน์
- 1.4 โรงเรียนวัดบวรรามงคล
- 1.5 โรงเรียนวัดราษฎร์พิช
- 1.6 โรงเรียนสวนอนันต์
- 1.7 โรงเรียนวัดประสาท
- 1.8 โรงเรียนวัดปากน้ำ

2. โรงเรียนเอกชน ไคแก'

- 2.1 โรงเรียนเซนต์จอห์น
- 2.2 โรงเรียนอ่านวิศิลป์
- 2.3 โรงเรียนเขมະສິວອນຫຼາຍ
- 2.4 โรงเรียนสครีวนาถ
- 2.5 โรงเรียนบูรพาภิทัย (ชาย)
- 2.6 โรงเรียนสครีบูรพาภิทัย
- 2.7 โรงเรียนสครีจุลนาค

ศัวอย่างประชากรที่เป็นครู ได้แก่ ครูทุกคนที่สอนวิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนที่เป็นสุ่มศัวอย่าง

ศัวอย่างประชากรที่เป็นนักเรียน ได้แก่ นักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, ปีที่ 2 และปีที่ 3 ชั้นละ 12 คน ของโรงเรียนที่เป็นสุ่มศัวอย่าง สำหรับโรงเรียนสหศึกษา ได้เลือกสุ่มนักเรียนในแต่ละชั้น ให้เป็นนักเรียนชาย 6 คน และนักเรียนหญิง 6 คน เพื่อให้ได้ศัวอย่างประชากรที่เป็นนักเรียนชายและหญิง จำนวนเท่า ๆ กัน การสุ่มศัวอย่างประชากรที่เป็นนักเรียน ใช้วิธีสุ่มศัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) รวมศัวอย่างประชากรที่เป็นนักเรียน โรงเรียนละ 36 คน จำนวน 15 โรงเรียน รวมเป็นศัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 540 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยไก่นำใจหมายแบบนำตัว และขอความร่วมมือในการทำวิจัย จากบ้านพิเศษฯลฯ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปมอบให้ผู้อำนวยการ หรืออาจารย์ใหญ่ ของโรงเรียนที่ได้รับเลือก เป็นศัวอย่างประชากร แล้วจึงมอบแบบสอบถามให้แก่ครู และนักเรียนที่เป็นศัวอย่างประชากร โดยผู้วิจัยเป็นผู้มอบและรับแบบสอบถามคืนถวายตนเอง จำนวนแบบสอบถามที่แจกครู โรงเรียนละ 9 ชุด (ชั้นละ 3 ชุด) จำนวน 15 โรงเรียน รวมเป็นแบบสอบถามสำหรับครูทั้งหมด 135 ชุด ได้คืนมา 90 ชุด คิดเป็นร้อยละ 66.66 จำนวนแบบสอบถามที่แจกนักเรียน โรงเรียนละ 36 ชุด (ชั้นละ 12 ชุด) จำนวน 15 โรงเรียน รวมเป็นแบบสอบถามสำหรับนักเรียนทั้งหมด 540 ชุด ได้คืนมา 442 ชุด คิดเป็นร้อยละ 81.85 นำแบบสอบถามที่ได้คืนมา มาแยกเป็นแบบสอบถามสำหรับครูและนักเรียนในชั้นต่าง ๆ ได้ดังนี้

ครูที่สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	จำนวน	30 ชุด
ครูที่สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	จำนวน	30 ชุด
ครูที่สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	จำนวน	30 ชุด
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	จำนวน	159 ชุด
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	จำนวน	147 ชุด
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	จำนวน	136 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำข้อมูลในภาคที่ 1, 2 และ 3 ในส่วนที่เป็นแบบเลือกตอบ มาแจกแจงความถี่ แล้ววิเคราะห์ข้อมูลเป็นค่าร้อยละ โดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนคำตอบ}}{\text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมด}} \times 100$$

2. นำข้อมูลในภาคที่ 2 และภาคที่ 3 ในส่วนที่เป็นแบบนาทរาส่วนປະເມີນຄໍາ มาแจกแจงความถี่ หาค่ามัชณີເລຂພິທ (\bar{x}) โดยใช้สูตรดังนี้

$$\bar{x} = \frac{\sum fx}{N}$$

เมื่อ \bar{x} = ค่าเฉลี่ยของคะแนน

$\sum fx$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N = จำนวนคนในกลุ่มทัวอย่าง

2.1 การกำหนดคะแนน แบ่งเป็น 6 ระดับ คือ

มากที่สุด	เท่ากับ	คะแนน 5
-----------	---------	---------

มาก	เท่ากับ	คะแนน 4
-----	---------	---------

ปานกลาง	เท่ากับ	คะแนน 3
---------	---------	---------

น้อย	เท่ากับ	คะแนน 2
------	---------	---------

น้อยที่สุด	เท่ากับ	คะแนน 1
------------	---------	---------

ไม่มี	เท่ากับ	คะแนน 0
-------	---------	---------

¹ ประจำ กរຍສູກ, ສົດຖະກຳສອງປະຊຸມກົດສ້າງຮັບຄຽງ, พິມພົກຮ່າງທີ 5. (ກຽງເຫດ
ມහານກຣ : ໄທຍວັນນາພານີ່, 2520), หน้า 40.

2.2 การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ให้กับคนໄວ์คั้งนี้ คือ

- 4.56 - 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
3.56 - 4.55	หมายถึง	มาก
2.56 - 3.55	หมายถึง	ปานกลาง
1.56 - 2.55	หมายถึง	น้อย
0.56 - 1.55	หมายถึง	น้อยที่สุด
0 - 0.55	หมายถึง	ไม่มี

3. นำค่าเฉลี่ยของแต่ละช่องมาวัดการกระจายของคะแนนจากแนวโน้มเข้าสู่ ส่วนกลาง โดยการหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของแต่ละช่อง โดยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum fx^2 - (\sum fx)^2/N}{N - 1}}$$

เมื่อ S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum fx^2$ = ผลรวมของผลคูณของความถี่คะแนนและ คะแนนยกกำลังสอง

N = จำนวนผู้ให้ข้อมูล

4. นำข้อมูลในภาคที่ 4 ซึ่งเป็นแบบปลายเปิด เสนอในรูปความเรียง

5. นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ให้ห้องทดลอง เสนอในรูปตารางประกอบคำอธิบาย และรูปความเรียง